

Càntut

Cançons de tradició oral

La dona de tothom

Maria Feliu i Carreras, Banyoles

1. La do - na de tot - hom que va ro - dant pel món, sols vol riu - re i can - tar, vol llu - ir, vol go

7

sar de la vi - da i del món, la do - na de tot - hom. Sols té quin - ze anys, jo - ve i bo - anys, viu molt dit - ta anys, com que ja és

12

ni - ca, els seus a - fanys han de ser ri - ca, d'a - nar al tre - ball no li'n par - leu, se'us en - riu - xo - sa, els seus a(i) - mants la fan fa - mo - sa, d'ad - mi - ra - dors i pre - ten - dents en té a dot - ve - lla, els seus a(i) - mants no fan cas d'e - lla, té els ca - bells blancs, trist lo mi - rar, molt ma - la

17

ri - a, alfront del mi - rall la tro - ba - reu tot el sant di - a; i si al - ze - nes, li do - nen l'or qu(e) e - lla in - cons - cient llen - ça amb mans ple - nes; i si al - mi - na, i els des - en - ganys vol o(l - v) i - dar pre - nent mor - fi - na; i la

20

gú amb bo - na fi l'a - con - se - lla, tot can - tant li res - pon, res - pon e - lla: La do - na de tot - gu(n) es - tu - diant l'a - con - se - lla, tot can - tant i ri - ent res - pon e - lla: gent (con) la veu tan cai - gu - da, ai - xí diu to - ta com - pa - des - cu - da:

25

hom que va ro - dant pel món, sols vol riu - re i can - tar, vol llu - ir, vol go - sar de la

30

vi - da i del món, la do - na de tot - hom. 1. 2. Quan té vint 3. Als cin - quan -